

тъ е най-силно-то средство, да приготви къмъ всички велики и спасителны дѣла. Това глѣбоко сж чувствовали всички благоразумни и боголюбиви хора всякога и навсѣду. Всички святии сж ся постили сами съвѣзмъ строго и единодушно съвѣтвали да постанѣтъ и други-тъ; всички особенно (велики)мжжіе, уногрѣбении-тъ отъ Бога за исправленіе-то въ разни врѣмена чловѣческій родъ, были сж приготвували къмъ службж-тж си съ поста. Така свидѣтелствува Св. Исторія за пророка Моисея, за пророка Ілія, за Іоанна Кръстителя. Извѣсно е и за много мученици, че они въ некусительный день, въ кого-то сж ожидавали мученическій вѣнецъ, ничто не сж вкушавали, нъ отъ вечерь до заранъ стояли на молитвж, прославляюще Бога въ псалмы, пѣнія и пѣсни духовни, съ веселіе и радость, както пѣкон ся готвятъ за свадбж, очаквали смърть-тж въ време-то на поста си.

§ 184. *Расрѣшаваніе-то на поста.*

Съвѣзмъ се рѣдки случаи-тъ и причини-тъ, кои-то можатъ да дозволятъ разрѣшеніе-то на поста относительно до качество-то на хранж тж, т. е. вмѣсто постиж да ся употреби блажна. А относительно до количество-то и врѣме-то сир. колко пжги и кога да ся вкушава храна-та освобождаватъ отъ поста слѣдующи-тъ причини и случаи:

- а) Тяжкы-тъ изнурительны трудове, занятія и работи;
- б) Крайна-та немощь;
- в) Законо-то разрѣшеніе отъ пастиры-тъ на Църквж тж.

Касателно до разрѣшеніе-то поста по немощь относительно колко пжги и кое время да ся приима храна Св. Зитоустъ говори: «ко то не е въ силы-тъ да си упазн тѣлвеныи-тъ постъ, той нека въз-» награди това съ дѣла на милостивнж-тж, съ продѣженнж молитвж «съ по-гольмо усердіе къмъ слушаніе-то слово-то Божіе, въ кое-то «никакво препятствіе не ще ни направи тѣлесна та немощь, така да «оставимъ памятозлюбіе-то и да ся примиримъ съ враги-тъ» (Бес. на Іоан. 4. 1). А касателно до разрѣшеніе-то поста на Пастиры-тъ можемъ да ся държимъ по наставленія-та на Св. Лѣтвничника, кой-то говори: «азъ видѣхъ престарели священники, поруганы отъ де-» мони-тъ заради, че тѣи на пиришества разрѣшавали на вино и проч. «юныи, кои-то не были подч тѣхно вѣдомство; кога-то разрѣшающ-» щии-тъ быдохж засвидѣтелствовали о Господѣ: то и ные разрѣшяемы «въ мѣрж, т. е. отъ части. А кога-то сж нерадиви; то не щемъ ся «основеи на благословеніе-то имъ» (сл. 14 11).

2) **Особенни-тъ дѣйствія на Богопочтаніе-та**

§ 185. а) *Иповѣданіе-то Вѣрж-тж.*

Освѣиъ твердо-то и постоянно съгласіе на сѣрдце-то ни съ Откровенно-то ученіе, ные смы обязаны и безъ страхъ да иповѣдвамы своиж-тж вѣрж, кога-то обстоятелства-та понекатъ това отъ насъ, и кога-то съ наше-то мълчаніе може да бжде наскърбено величіе-то и слава-та Божія, или да ся причини вреда на ближний. Тая обязанность изысква не само това, за да не бы ся отрѣкли отъ истиннж-